

Sygn. akt II S 60/13

(II S 63/13, II S 64/13)

POSTANOWIENIE

Dnia 25 maja 2013 roku

Sąd Okręgowy w Lublinie II Wydział Cywilny Odwoławczy

w składzie:

Przewodniczący: Sędzia Sądu Okręgowego Ewa Łuchtaj (spr.)

Sędziowie: Sędzia Sądu Okręgowego Andrzej Mikołajewski

Sędzia Sądu Okręgowego Tomasz Lebowa

po rozpoznaniu w dniu 25 maja 2013 roku w Lublinie

na posiedzeniu niejawnym

sprawy ze skarg J. J.

na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy w postępowaniu sądowym, prowadzonym przez Sąd Rejonowy Lublin – Zachód w Lublinie w sprawie I Co 154/11, bez nieuzasadnionej zwłoki

postanawia:

odrzucić skargi.

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 13 czerwca 2012 roku, wydanym w sprawie o sygnaturze II S 35/12, Sąd Okręgowy w Lublinie oddalił skargę J. J. z dnia 16 lutego 2012 roku o stwierdzenie, że w postępowaniu przed Sądem Rejonowym Lublin – Zachód w Lublinie o sygnaturze I Co 154/11 nastąpiło naruszenie jego prawa do rozpoznania sprawy bez nieuzasadnionej zwłoki (k. 22-25 akt sprawy II S 35/12).

Następne, wnoszone kolejno przez J. J., skargi na przewlekłość postępowania w sprawie I Co 154/11 były odrzucane postanowieniami Sądu Okręgowego w Lublinie z dnia 19 września 2012 roku (k. 4-5 akt sprawy II S 97/12), z dnia 13 listopada 2012 roku (k. 5-6 akt sprawy II S 113/12), z dnia 31 grudnia 2012 roku (k. 4-5 akt sprawy II S 134/12) oraz z dnia 28 marca 2013 roku (k. 7-9 akt II S 37/13).

W dniu 26 kwietnia 2013 roku do Sądu Okręgowego w Lublinie wpłynęła kolejna skarga J. J. o stwierdzenie przewlekłości postępowania w sprawie I Co 154/11 prowadzonej przed Sądem Rejonowym Lublin – Zachód w Lublinie, wniesiona w dniu 11 kwietnia 2013 roku, a zarejestrowana w tym Sądzie za nr S 7/13. Skarga ta otrzymała sygnaturę II S 60/13. Następnie w dniu 16 maja 2013 roku przedstawiono Sądowi Okręgowemu w Lublinie dwie kolejne skargi J. J. na przewlekłość postępowania w sprawie I Co 154/11. Pierwsza z nich jest datowana przez skarżącego na 25 kwietnia 2013 roku i w tej dacie nadana do Sądu Okręgowego w Katowicach, który przesyłką pocztową z dnia 7 maja 2013 roku przesłał skargę do Sądu Rejonowego Lublin – Zachód w Lublinie, skąd po jej zarejestrowaniu pod nr S 10/13 została przekazana Sądowi Okręgowemu w Lublinie i wpisana pod sygn. II S 63/13. Druga skarga z przedstawionych w dniu 16 maja 2013 roku jest datowana przez skarżącego na 30 kwietnia 2013 roku i w tej samej dacie nadana przesyłką pocztową. W Sądzie Rejonowym Lublin – Zachód w Lublinie została zarejestrowana pod nr S 9/13, zaś w Sądzie Okręgowym w Lublinie otrzymała sygnaturę II S 64/13. We wszystkich wymienionych skargach J. J. domagał

się stwierdzenia przewlekłości postępowania w sprawie I Co 154/11 oraz zasądzenia na jego rzecz od Skarbu Państwa kwoty 20.000 zł.

Zarządzeniem Przewodniczącego II Wydziału Cywilnego Sądu Okręgowego w Lublinie z dnia 17 maja 2013 roku sprawy II S 63/13 i II S 64/13 zostały połączone do łącznego rozpoznania i rozstrzygnięcia ze sprawą II S 60/13.

Sąd Okręgowy ustalił, co następuje.

Postępowanie w sprawie I Co 154/11 toczyło się na skutek wniosku J. J. z dnia 3 października 2011 roku (data stempla pocztowego) o zwolnienie od kosztów sądowych i ustanowienie pełnomocnika w celu wniesienia skargi konstytucyjnej.

Postanowieniem z dnia 1 lutego 2012 roku wydanym przez referendarza sądowego postępowanie w przedmiocie wniosku o zwolnienie J. J. od kosztów sądowych zostało umorzone zaś jego wniosek o ustanowienie pełnomocnika w celu sporządzenia i wniesienia skargi konstytucyjnej oddalony (k. 114-115 akt sprawy I Co 154/11). Na skutek wniesienia skargi na orzeczenie referendarza sądowego Sąd Rejonowy Lublin – Zachód w Lublinie postanowieniem z dnia 23 lutego 2012 roku utrzymał w mocy zaskarżone postanowienie (k. 121-122 akt sprawy I Co 154/11). Postanowienie to uprawomocniło się z dniem 9 marca 2012 roku, wobec jego niezaskarżenia przez wnioskodawcę (dowód doręczenia odpisu postanowienia k. 132 akt j.w.). Postanowieniem z dnia 3 sierpnia 2012 roku Sąd pierwszej instancji odrzucił ponowny wniosek J. J. o ustanowienie pełnomocnika w celu sporządzenia i wniesienia skargi konstytucyjnej (k. 143 akt j.w.), zaś postanowieniem z dnia 22 sierpnia 2012 roku Sąd odmówił sporządzenia uzasadnienia postanowienia z dnia 3 sierpnia 2012 roku (k. 153 akt j.w.). Zażalenie wnioskodawcy na to postanowienie zostało odrzucone postanowieniem Sądu Rejonowego Lublin – Zachód w Lublinie z dnia 3 października 2012 roku (k. 177 akt j.w.). Sąd Okręgowy w Lublinie postanowieniem z dnia 27 lutego 2013 roku, sygn. akt II Cz 1349/12, wydanym na skutek zażalenia wniesionego przez J. J. w dniu 18 października 2012 roku (data stempla pocztowego) uchylił postanowienie Sądu pierwszej instancji z dnia 3 października 2012 roku (k. 190-197 akt j.w.). W dniu 19 marca 2013 roku Sąd Rejonowy Lublin – Zachód w Lublinie przedstawił akta sprawy I Co 143/11 Sądowi Okręgowemu w Lublinie z zażaleniem wnioskodawcy na postanowienie tego Sądu z dnia 22 sierpnia 2012 roku (k.225 akt j.w.). Prawomocnym postanowieniem Sądu Okręgowego w Lublinie z dnia 16 kwietnia 2013 roku, sygn. akt II Cz 329/13 oddalone zostało zażalenie J. J. na postanowienie Sądu pierwszej instancji z dnia 22 sierpnia 2012 roku wydane w sprawie I Co 154/13 (k. 227). Prawomocnym postanowieniem Sądu Rejonowego Lublin – Zachód w Lublinie z dnia 19 kwietnia 2013 roku utrzymane zostało w mocy orzeczenie referendarza z dnia 19 marca 2013 roku o oddaleniu wniosku skarżącego o zwolnienie go od kosztów sądowych

Sąd Okręgowy zważył, co następuje.

Skargi podlegają odrzuceniu z mocy art. 9 ust. 2 oraz art. 14 ustawy z dnia 17 czerwca 2004 roku o skardze na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy w postępowaniu przygotowawczym prowadzonym lub nadzorowanym przez prokuratora i postępowaniu sądowym bez nieuzasadnionej zwłoki (D. U. Nr 179, poz. 1843 ze zm.).

Przepis art. 14 powołanej ustawy stanowi, że skarżący może wystąpić z nową skargą w tej samej sprawie po upływie 12 miesięcy, a w sprawie egzekucyjnej lub innej dotyczącej wykonania orzeczenia sądowego – po upływie 6 miesięcy, od daty wydania postanowienia, o którym mowa w art. 12. Przepis art. 12 ustawy dotyczy wydania, w wyniku rozpoznania skargi, zarówno postanowienia uwzględniającego skargę, jak i postanowienia oddalającego skargę.

W okolicznościach niniejszej sprawy należy stwierdzić, że J. J. złożył kolejne skargi z dnia 11 kwietnia, 25 kwietnia i 30 kwietnia 2013 roku przed upływem dwunastomiesięcznego terminu, określonego w art. 14 cytowanej wyżej ustawy, liczonego od daty wydania postanowienia w sprawie II S 35/12, co oznacza, że skargi te nie są dopuszczalne.

Zgodnie z art. 9 ust. 2 ustawy sąd odrzuca skargę wniesioną przez nieuprawnionego lub niedopuszczalną na podstawie art. 14.

Niezależnie od powyższego skargi podlegają także odrzuceniu z tego względu, że zostały wniesione już po prawomocnym zakończeniu postępowania w sprawie I Co 154/11. Jak bowiem wynika z akt tej sprawy Sąd Rejonowy Lublin – Zachód w Lublinie w dniu 23 lutego 2012 roku wydał postanowienie, w którym utrzymał w mocy postanowienie referendarza sądowego wydane w przedmiocie wniosku o zwolnienie od kosztów sądowych i ustanowienie pełnomocnika w celu sporządzenia i wniesienia skargi konstytucyjnej. Postanowienie to, wobec jego niezaskarżenia w ustawowym terminie, uprawomocniło się w dniu 9 marca 2012 roku, co oznacza, że w tej dacie zakończyło się prawomocnie postępowanie zainicjowane wnioskiem J. J. z dnia 3 października 2011 roku. Czynności podejmowane przez skarżącego i Sąd po uprawomocnieniu się postanowienia z dnia 23 lutego 2012 roku, a w szczególności związane z ponownie złożonym w tej samej sprawie wnioskiem J. J. o ustanowienie pełnomocnika z urzędu, nie należą już do czynności podejmowanych w toku sprawy.

Przepis art. 5 ust 1 powołanej wyżej ustawy z dnia 17 czerwca 2004 roku stanowi, iż skargę o stwierdzenie, że w postępowaniu, którego skarga dotyczy, nastąpiła przewlekłość postępowania, wnosi się w toku postępowania w sprawie.

Skargi zostały wniesione przez J. J. w dniach 11, 25 i 30 kwietnia 2013 roku, a więc już po prawomocnym zakończeniu postępowania w sprawie I Co 154/11.

Skarga na przewlekłość postępowania wniesiona po prawomocnym zakończeniu postępowania, którego skarga dotyczy, podlega odrzuceniu wobec jej niedopuszczalności (por. postanowienia Sądu Najwyższego: z dnia 9 września 2011 roku, III SPP 20/11, niepublikowane, zbiór orzecznictwa LEX nr 1106753, z dnia 6 maja 2011 roku, III SPP 5/11, niepublikowane, zbiór orzecznictwa LEX nr 848148).

Z tych wszystkich względów i na mocy art. 9 ust. 2 ustawy powołanej na wstępie Sąd Okręgowy orzekł jak sentencji postanowienia.